

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 763

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 noiembrie 2009

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina
DECIZII		
6.	— Decizie privind asigurarea conducerii Senatului în perioada 9—11 noiembrie 2009	1
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 1.103 din 8 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției și ale Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii	2-4
	Decizia nr. 1.252 din 6 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	4-5
	Decizia nr. 1.260 din 8 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	6-7
	Decizia nr. 1.274 din 8 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	7-8

DECIZII

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE

privind asigurarea conducerii Senatului în perioada 9—11 noiembrie 2009

În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Regulamentul Senatului,

președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — În perioada 9—11 noiembrie 2009, conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Teodor Viorel Meleşcanu, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 9 noiembrie 2009.
Nr. 6.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.103**

din 8 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției și ale Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției și ale Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, excepție ridicată de Alina Izabela Stănescu, Aida Iolanda Slate, Claudiu Răpeanu, Alexandru Gârbă, Daniela Ivan, Erich Emilian Măstacan, Florina Izabela Cîrstea, Andreea Bianca Stoianoglu, Mirela Simona Vasile Cristea, Lavinia Magdalena Pătrășchioiu, Angelica Vali Vamvu, Mihaela Ciobanu și Lucian Mihali Viorescu în Dosarul nr. 9.298/302/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.267D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ în Dosarul nr. 2.661/55/2008.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 2.267D/2009 la Dosarul nr. 1.555D/2009, având în vedere că acestea au un obiect parțial identic.

Reprezentantul Ministerului Publica arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.267D/2009 la Dosarul nr. 1.555D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 784/2009, și de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.298/302/2008, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 și ale art. I din Legea nr. 110/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii**, excepție ridicată de Alina Izabela Stănescu, Aida Iolanda Slate, Claudiu Răpeanu, Alexandru Gârbă, Daniela Ivan, Erich Emilian Măstacan, Florina Izabela Cîrstea, Andreea Bianca Stoianoglu, Mirela Simona Vasile Cristea, Lavinia Magdalena Pătrășchioiu, Angelica Vali Vamvu, Mihaela Ciobanu și Lucian Mihali Viorescu într-o cauză având ca obiect judecarea unei contestații la executare silită.

Prin Încheierea din 20 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.661/55/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008**, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată într-o cauză având ca obiect judecarea unei contestații la executare silită.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece Guvernul nu a fost abilitat de Parlament să reglementeze prin ordonanță eșalonarea plății drepturilor salariale la care se referă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 și se creează un regim juridic diferențiat, fără justificare, între creditorii drepturilor menționate în funcție de data ordonanței, se nesocotește autoritatea hotărârilor judecătorești care sunt executorii de drept și se încalcă principiul constituțional al ocrotirii egale a dreptului de proprietate, indiferent de titularul acestui drept. În ceea ce privește Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 110/2007, susțin că aceasta exclude posibilitatea aplicării dispozițiilor de drept comun privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, care sunt în felul acesta apărate printr-un regim preferențial.

Judecătoria Constanța — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 sunt

neconstituționale, dar, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 784/2009, excepția de neconstituționalitate a acestora a devenit inadmisibilă. În ceea ce privește dispozițiile art. I din Legea nr. 110/2007, consideră că acestea sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 și art. I din Legea nr. 110/2007. Din analiza susținerilor autorului excepției rezultă că, în realitate, sunt criticate prevederile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 20 iunie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 76/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 8 aprilie 2009, și ale Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii (art. 1—5), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002, astfel cum a fost modificată și completată prin art. I din Legea nr. 110/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 5 mai 2007.

Textele de lege considerate a fi neconstituționale au următorul conținut:

— Art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008: „(1) Plata sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției, se va realiza, eșalonat, în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, modalitatea de eșalonare fiind stabilită prin ordin comun al ministrului justiției, ministrului economiei și finanțelor, președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Ordinul prevăzut la alin. (1) se emite în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și va fi comunicat executorilor judecătorești, precum și trezoreriei ori instituției bancare unde debitorii au deschise conturi.”

Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, cu modificările și completările ulterioare, are următorul conținut:

Art. 1: „Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor publice se achită din sumele aprobate prin bugetele acestora, de la titlurile de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă.”

Art. 2: „Dacă executarea creanței stabilite prin titluri executorii nu începe sau continuă din cauza lipsei de fonduri, instituția debitoare este obligată ca, în termen de 6 luni, să facă

demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată. Acest termen curge de la data la care debitorul a primit somația de plată comunicată de organul competent de executare, la cererea creditorului.”

Art. 3: „În cazul în care instituțiile publice nu își îndeplinesc obligația de plată în termenul prevăzut la art. 2, creditorul va putea solicita efectuarea executării silite potrivit Codului de procedură civilă și/sau potrivit altor dispoziții legale aplicabile în materie.”

Art. 4: „Ordonatorii principali de credite bugetare au obligația să dispună toate măsurile ce se impun, inclusiv virări de credite bugetare, în condițiile legii, pentru asigurarea în bugetele proprii și ale instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii.

(2) Virările de credite bugetare prevăzute la alin. (1) se pot efectua pe parcursul întregului an bugetar, prin derogare de la prevederile art. 47 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și ale art. 49 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale.”

Art. 5: „Creditorul și debitorul pot conveni asupra altui termen decât cel prevăzut la art. 2, precum și asupra unor alte condiții de îndeplinire a oricăror obligații stabilite prin titlul executoriu.”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la separația și echilibrul puterilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 44 alin. (2) privind garantarea proprietății private și art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Prin Decizia nr. 784/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 7 iulie 2009, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, întrucât eșalonarea plății sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a ordonanței de urgență, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției, nu a fost determinată de necesitatea unei situații extraordinare a cărei reglementare nu putea fi amânată, ceea ce contravine prevederilor art. 115 alin. (4) teza întâi din Constituție.

Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, și ținând cont de faptul că data încheierilor prin care a fost sesizată Curtea Constituțională este anterioară datei publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei prin care s-a constatat neconstituționalitatea textului de lege criticat, Curtea observă că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 a devenit inadmisibilă, urmând a o respinge ca atare.

II. Cât privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 (art. 1—5), Curtea constată că, prin aceeași decizie, a reținut că dispozițiile criticate referitoare la procedura executării obligațiilor de plată ale instituțiilor publice se aplică fără nicio discriminare tuturor creditorilor instituțiilor publice, acestea fiind conforme cu prevederile art. 16 și art. 44 alin. (2) din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, excepție ridicată de Alina Izabela Stănescu, Aida Iolanda Slate, Claudiu Răpeanu, Alexandru Gârbă, Daniela Ivan, Erich Emilian Măstacan, Florina Izabela Cîrstea, Andreea Bianca Stoianoglu, Mirela Simona Vasile Cristea, Lavinia Magdalena Pătrășchioiu, Angelica Vali Vamvu, Mihaela Ciobanu și Lucian Mihali Viorescu în Dosarul nr. 9.298/302/2008 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă și, din oficiu, de Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ în Dosarul nr. 2.661/55/2008.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, excepție ridicată de Alina Izabela Stănescu, Aida Iolanda Slate, Claudiu Răpeanu, Alexandru Gârbă, Daniela Ivan, Erich Emilian Măstacan, Florina Izabela Cîrstea, Andreea Bianca Stoianoglu, Mirela Simona Vasile Cristea, Lavinia Magdalena Pătrășchioiu, Angelica Vali Vamvu, Mihaela Ciobanu și Lucian Mihali Viorescu în Dosarul nr. 9.298/302/2008 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.252
din 6 octombrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Eugenia Șerban în Dosarul nr. 22.711/212/2008 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, deoarece textul legal criticat reglementează obligația pozitivă a statului de ocrotire a sănătății publice și a securității persoanelor pe drumurile publice, ceea ce nu poate fi contrar prevederilor Constituției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 22.711/212/2008, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Eugenia Șerban într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat, care prevede obligația conducătorilor de autovehicule să poarte centură de siguranță în timpul circulației pe drumurile publice, contravine, datorită sancțiunii complementare corespunzătoare nerespectării acestei obligații, constând în suspendarea dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile, principiului proporționalității ce rezultă din textul art. 53 din Constituție, deoarece această măsură administrativă este cu mult mai severă decât sancțiunea contravențională principală — amenda contravențională — și chiar decât pedepse prevăzute în Codul penal, fără a exista o corelație între fapta săvârșită și sancțiunea aplicată. În acest sens sunt invocate principiul egalității, al accesului liber la justiție, al exercitării drepturilor și libertăților cetățenești cu bună-credință, precum și al imparțialității și unicității justiției.

Judecătoria Constanța — Secția civilă, în opinia exprimată, apreciază că excepția este neîntemeiată. Măsura contestată este în acord cu exigențele Uniunii Europene în materie, iar Curtea Constituțională s-a pronunțat constant în același sens.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reamintind, în acest sens, considerentele reținute de Curtea Constituțională cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.172/2007.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, apreciază că dispozițiile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale. Acestea conțin norme aplicabile tuturor destinatarilor săi în egală măsură și fără a îngradi liberul acces la justiție sau a pune în discuție restrângeri ale exercițiului altor drepturi sau libertăți fundamentale. Cât privește dispozițiile art. 57 și ale art. 124 din Constituție, invocate, consideră că nu sunt incidente în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu următorul conținut:

— Art. 36 alin. (1): „(1) *Conducătorii de autovehicule și persoanele care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță omologate trebuie să le poarte în timpul circulației pe drumurile publice, cu excepția cazurilor prevăzute în regulament.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege menționat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16

alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (1)—(3) referitoare la accesul liber la justiție, art. 53 — „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”, art. 57 — „*Exercitarea drepturilor și a libertăților*” și ale art. 124 alin. (2) potrivit cărora „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.*”

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că, în realitate, critica autorului excepției vizează dimensiunea sancțiunii contravenționale complementare aplicate pentru nerespectarea prevederilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind regimul circulației pe drumurile publice, și nu conținutul normativ al acestui din urmă text legal.

Or, Curtea constată că întinderea și proporționalitatea aplicării unei sancțiuni complementare, constând, în cazul de față, în suspendarea dreptului de a conduce autovehicule pentru o perioadă de 90 de zile, nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci de aplicare a legii, asupra căreia urmează să se pronunțe instanța de judecată investită cu soluționarea litigiului pe parcursul căruia a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate.

Dispozițiile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, criticate, nu reglementează sancțiunea complementară la care se referă autorul excepției, ci prevăd obligația conducătorilor de autovehicule și a persoanelor care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță omologate să le poarte în timpul circulației pe drumurile publice, text ce nu conține norme contrare principiului egalității, accesului liber la justiție, principiului exercitării drepturilor și libertăților cetățenești cu bună-credință, precum și al imparțialității și unicității justiției. De altfel, în legătură cu aceste dispoziții, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 689 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 23 octombrie 2007, că acestea conțin „măsuri de ordin legislativ menite să asigure protejarea vieții, sănătății și integrității fizice a persoanelor”, legislația internă în materie fiind astfel în concordanță cu exigențele Uniunii Europene sub aspectul implementării prevederilor Directivei Consiliului Uniunii Europene din 16 decembrie 1991 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind utilizarea obligatorie a centurii de siguranță în vehiculele cu o capacitate mai mică de 3,5 tone (publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L nr. 373/26 din 31 decembrie 1991). Cu același prilej, Curtea a mai reținut că necesitatea impunerii unei astfel de obligații a fost „dovedită de studii care au relevat că purtarea centurilor sau a dispozitivelor de siguranță reduce riscul producerii unor accidente mortale sau cu consecințe grave pe drumurile publice.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Eugenia Șerban în Dosarul nr. 22.711/212/2008 al Judecătoria Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.260

din 8 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Bozovici în Dosarul său nr. 3.085/290/2008.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că aspectele evidențiate în motivarea acesteia reprezintă probleme ce țin de interpretarea și aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.085/290/2008, **Judecătoria Bozovici a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de instanță, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța susține, în esență, că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 21 din Constituție și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât permite ca martorul care semnează procesul-verbal de afișare a procesului-verbal de contravenție să facă parte din instituția care procedează la afișare, instituție din care face parte și agentul constatator și care ulterior figurează ca parte adversă în procesul pe care îl declanșează contravenientul căruia i s-a comunicat procesul-verbal prin această modalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Consideră că acestea nu îngădesc accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, întrucât art. 31 din ordonanță recunoaște oricărei persoane, identificată ca autor al unei contravenții și sancționată ca atare printr-un proces-verbal încheiat de organul competent, posibilitatea de a se plânge împotriva acestuia instanței judecătorești, declanșând în acest mod faza judiciară a acțiunii administrative, în care

beneficiază de toate garanțiile care condiționează dreptul la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere a Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, care au următorul conținut:

— Art. 27: „*Comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată se face prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului. Operațiunea de afișare se consenmează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor.*”

În opinia instanței de judecată, autoare a excepției de neconstituționalitate, sunt încălcate prevederile din Legea fundamentală cuprinse la art. 21 — „*Accesul liber la justiție*” și cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că instanța care a ridicat din oficiu excepția își argumentează critica de neconstituționalitate prin referire la o situație particulară ce poate apărea în practică, individualizându-și motivarea excepției pe speța concretă ce constituie obiectul litigiului aflat pe rolul său. Astfel, are în vedere situația martorului care este salariat al instituției care a procedat la afișarea procesului-verbal de contravenție, asupra căruia planează o suspiciune generată de posibilul interes pe care acesta îl are în cauză, ca urmare a faptului că o parte din suma reprezentând cuantumul amenzii contravenționale se face venit la bugetul instituției din care face parte, buget din care este și el plătit.

Aceasta nu reprezintă însă o problemă de constituționalitate, ci o chestiune de apreciere a circumstanțelor concrete ce conturează fondul litigiului, instanței înseși revenindu-i competența de a stabili dacă și în ce măsură martorul respectiv este credibil și dacă, în consecință, au fost întrunite, în speță, condițiile prevăzute de lege în ceea ce privește operațiunea de afișare, ca etapă în soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare, stabilire și sancționare a contravenției.

De altfel, prin Decizia nr. 467 din 6 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 28 iunie 2006, Curtea a reținut că afișarea, ca modalitate de comunicare a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, satisface pe deplin cerințele procedurale care să asigure contravenientului exercitarea atât a dreptului de acces liber la justiție, cât și a dreptului de apărare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Bozovici în Dosarul său nr. 3.085/290/2008.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.274

din 8 octombrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 34
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Dorel Oțeliță în Dosarul nr. 6.796/233/2008 al Judecătoriei Avrig.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.796/233/2008, **Judecătoria Avrig a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Dorel Oțeliță.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dreptul la apărare este paralizat atâta vreme cât se instituie aprioric o prezumție de legalitate a procesului-verbal de contravenție încheiat de organul constatator. Se răstoarnă astfel sarcina probei, care incumbă întotdeauna celui care face o acuzație, aceasta fiind transferată contravenientului care este

pus în situația de a se dezvinovăți de afirmațiile acuzatoare stabilite fără niciun martor sau altă probă.

Judecătoria Avrig, citând jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 19 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 19: „(1) *Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constatator va face mențiuni despre aceste*

împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.

(2) Nu poate avea calitatea de martor un alt agent constatat.

(3) În lipsa unui martor agentul constatat va preciza motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod.”;

— Art. 34: „(1) Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării.

(2) Hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ a tribunalului.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Dorel Oteliță în Dosarul nr. 6.796/233/2008 al Judecătorei Avrig.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 434851

